

Acc. No 3278

ఆంధ్ర సంస్కారములు:

సాహిత్య పోషణము

(సాహిత్య అకాడమీ బహుమతినందిన రచనము)

డా. తుమాటి దొబ్బు, ఎం.ఎ., వీచ.టి.

జిట్ ప్రోలు

ప్రవేశిక

ఈ సంస్కారము తెలంగాణమునందల్ని మహాబూబ్ నగరము మండలము లోనిది. వైళ్లాల్యము 191 చ.మై. జనసంఖ్య ముహుదివేలు. గ్రామములు 89. సాలునరి అదాయము ఇంచుమించుగా రెండులక్షలు. తొలుత విజయనగర చక్రవర్తులకును, చివరం నిజామునకును సౌమంతరాజ్యము. అర్ధాచీనకాలము నందు ఈ సంస్కారమునకు కొల్లాపురము రాజధాని యగుటపలన ఈ సంస్కారమును కొల్లాపురమునియు వ్యవహారించుట గలదు.

సంస్కార చరిత్రము

ఈ సంస్కారపాలకులు విష్ణుపాటోద్భవమగు వద్దునాయకశాఖలో దెబ్బది యేడు గోత్రములు గల రాజవేలమతెగకు చెందినవారు. పదిగోత్రములుగల ఆదిపెలమలకు సంస్కారములు లేపు*. సుపథి యనునది జిట్ ప్రోలుపాలకుల గృహానామము. గోత్రము రేచెర్ల. మూలపురుషుడు చేతావనాయుడు అను వ్యవహారముము గల చెవిరెడ్డి. వెంకటగిరి, సూటివీడు, బొభ్యలిసంస్కారపాలకులకును ఈ చెవిరెడ్డియే మూలపురుషుడుగా సంభావింపబడుచున్నాడు. చెవిరెడ్డి కావతీయచక్రవర్తి గణపతిరుద్రదేషుని పరిపాలన కాలమువాడు. ఇతనికి తొమ్మిదవతరమువాడైన అనపోతనాయుడు గ్రీ.చ. 1243 లో రాజ్యమును బహుమతముల విస్తరింపజేసినవాడు. ఈ పంశియులు ‘కంచికవాట చూరకార’, ‘పంచవాంశ్య దళవిభాగ’, ‘ఖద్గనారాయణ’, ‘కావతీయరాజ్యస్థావనాచార్య’ మొదలగు తుల్ప్రమాగతములగు బిరుదములు కలవారు. సాహితీరంగమును, సమరాంగణమును సవ్యసాచిత్వము నెఱిపిన సర్వజ్ఞ సింగభూపాలుడు ఈ తుదురునకు చెందినవాడు. సర్వజ్ఞసింగస్సపాలు నన్యయమున పెద్ద పేరుపెంపులు కలవాడు పెద్దమహీవతి. సురభివారికి పెద్దమహీవతి చూటస్థుడు. పెద్దమహీవతికి అయిదవతరమువాడగు సురభి మాధవరాయలు ప్రసిద్ధమగు చంద్రికాపరిణయ ప్రబంధకర్త. ఈ మాధవరాయలు అర్థియరామరాయలనుండి జిట్ ప్రోలునంస్కారమును బహుమతిగా బదసినవాడు, రామ

* చెలికాని లత్కారావు, పెలమలు త్తులియులా ?, అంధపత్రిక సంవత్సరాది నంబిరి, నల, 1916, పుటలు 279, 280.

టాయ లిచ్చిన సన్నదులో ‘ఆనెగొంది తక్కుసింహసనానికి అధిపతులయిన....’* అని అశియరామరాయులు ఆనాటికి ఆనెగొంది రాజధానిగా పాలించుచుండినట్లు నిరూపింపబడినది. హర్యమునుండి పరంవరగా వచ్చుచుండిన సంస్కానాది పత్యమును మాధవరాయలకు ప్రసాదించుచు అశియరామరాయులు స్థిరపటిచి యుండవచ్చును. మాధవరాయల పుత్రులు గోలకొండనవాఱు అబ్బల్ హాసన్ కుతుబ్ పా (తానీపా) వలన క్రీ.శ. 1850 లో సంస్కానమునకు క్రొత్త సనదును సంపాదించియుండిరట !

సురభి లక్ష్మిరాయ బహద్దురుగారివరకు (సుమారు క్రీ.శ. 1840) సురభి వారి రాజధాని జటప్రోలు. వీరికాలమునుండి రాజధాని కొల్లాపురమునకు మాటినది. నాటినుండి వీరు కొల్లాపురముప్రభువులుగా ప్రసిద్ధులయిరి.

‘మిక్కుటముగు గొల్లాపురపున్ దొర

మెలఁగె నతం డల నకులుకునకున్ దొర’

—రాధాకృష్ణ సంవాదము, తృతీయా, పు. 313.

‘.....కొల్లాపరీ జగన్నాథ నృప

గ్రామణి యొక కంఫాణసి

భామణి నెకిక్క విహారించే ...’

—పైది, పు. 339.

లక్ష్మిరాపుగారి కుమారుడు లక్ష్మిజగన్నాథరాపుగారు ఘనలీ 1260—1268 (క్రీ.శ. 1851—1884) వరకు రాజ్యముచేసిరి. వీరు నిజమువలన రాజు బహద్దురు, నిజాం సవాతీవంత్ బిరుదములను సంపాదించిరి. దేవబ్రాహ్మణ భక్తితత్త్వరులు. వీరికి సంతతిలేనందున వెంకటగిరిప్రభువులగు మహారాజు శ్రీ సర్వజ్ఞకుమారయాచేంద్ర బహద్దురుగారి చతుర్భుత్రులగు నవసీతకృష్ణ యాచేంద్రులను దత్తపుత్రులుగా స్వీకరించిరి. ఈ దత్తపుత్రులే శ్రీ రాజు వేంకటలక్ష్మిరావు బహద్దురు అనుపేర 1884 నుండి జటప్రోలుసంస్కానమును పాలించిరి. బొఖిలిసంస్కానపాలకులగు మహారాజు సర్ రావు వేంకట శ్వేతాచలపతిరంగారావు బహద్దురుగారు వీరి కగ్రజులు. లక్ష్మిరాయ బహద్దురుగారి తనయను తేలప్రోలురాజుగారి కిచ్చిరి. వేంకటలక్ష్మిరావుగారి యనంతరము వీరి ధర్మపత్ని రాణి వేంకటరత్నమాంబగారు కొంతకాలము సంస్కానమును పాలించిరి. వీరితరువాత వీరి దత్తపుత్రులు శ్రీ రాజు సురభి వేంకటజగన్నాథ రావు బహద్దురుగారు సంస్కానమును నిర్వహించిరి. వీరు తిరుపాచూరు జమీందారు ఇనుగంటి వేంకటకృష్ణరాయల (1899—1935) నందినియగు ఇందిరాదేవిని పరిణయమాడిరి. వీరికాలమునే అన్నిసంస్కానములతోపాటు జటప్రోలును విశాఖాంధ్రమున విలీనమయినది.

* శేషాద్రిరమణకవులు, సురభి మాధవరాయకవి, సారస్వతసర్వస్వము, సంపుటి 1, సంచిక 10, పుటు 20-30.

సాహిత్యప్రోషణము

ఈ సంస్కారమునందు సర్వజ్ఞసిద్గభాషతికాలమునుండి నిస్సు మొన్నె టిడాకసాగిన నిరంతరసాహితీసేవ, నిల్యకల్యాణము పచ్చలోరణముగా నెగదిన సాహితీప్రియత్వమును జగత్ప్రసిద్ధములు. సురభివారి కూటస్థుడగు పెద్ద మహీపతికి మూడవతరమువాడైన ముమ్మచె మల్లభాషాయఁదు మహామహాపాధ్యాయ ఎలటూచి బాలసరవ్యతి (క్రీ.శ. 1610–1670) ఆంధ్రికరించిన సుభాషితత్రిశతిరీ కృతిభర్త. నీతిశతకమునందు ‘సురభిమల్లా నీతి దాచస్పతీ’ యనియు, శృంగారశతకమునందు ‘సురభిమల్లా మానినీమన్మథా’ యనియు. వైరాగ్యశతకమునందు ‘సురభిమల్లా వైదుషిభాషణా’ యనియు ప్రకరణాచితములయిన మూడుమకుటములతో రూబొంచిన మత్తేభ శార్దూలవృత్తమయ మీ త్రిశతి.

ఈ మల్లభాషాయిని నాగ్రవభార్యాయియిన వేంకటాంబవలన కలిగిన కుమారుఁదు చినుమల్లనృపతి. ఇతని పట్టపురాణియగు చెన్నాంబకు రామరాయదు, మల్లభాషతి, మాధవరాయలు అని ముప్ప్యరు కుమారులు. ఇరువురస్తుల తరువాత మాధవరాయలు రాజ్యమునకు వచ్చి సింహసనమధిష్ఠించుటయే గాక, కవితాసింహసనమును గూడ నధిష్ఠించినవఁదు. లంతఁదు గై పేసిన చంద్రికాపరిణయము లైషచమత్కుర్చారువయిన ప్రొఢప్రబంధము. రామరాజభాషణని వసుచవిత్రమునకు దాదాపు సాటికి రాగవిగిన రసికజనమనోభిరామమయిన రచనము*. ఇది లతాశ్వాసములు గలవి. ఈ ప్రబంధమునందలి కృత్యవతారికమేరకు మాధవరాయలు శాప్తవిదుఁదు, అభిల కాప్యవేది, విబుధశిక్షితుఁదు, మనతారిగ్రకవ్యవహర్యతి నెఱింగినవఁదు అని తెలియుచున్నది. జటప్రోలవట్టణమునందు వెలసిన మదనగోపాలమూర్తి కిది యంకితము.

‘విశాలస్య సుతో రామః హేమచంద్రో మహాబిలః

సుచంద్ర ఇతి విధ్యాతో హేమచంద్రాదనంతరః’ —బాల. 47–13. వార్షికి రామాయణములో నిట్టు సూత్రప్రాయముగా నున్న యితివృత్తమును స్వీకరించి సుచంద్రుఁదు పాంచాలదేశాఫీశుని పుత్రికయగు చంద్రికను పరిణయమాడి అభ్యుచయమునందెనని ఆతాశ్వాసముల ప్రబంధముగా అనల్పశిల్ప ప్రచరముగా, వంకితలోక చూద్యముగా ప్రపంచించినవఁదు. మచ్చన కొండు తెందు పద్యములు పరిశీలింపుఁదు :

‘ఈ యగరాజమౌళి మన మిచ్చుటనుండుట తా నెఱింగి యా

తీర్మయ సమగ్రవైభవగతిన్ దిలకింపగ రమ్మటంచు మో

*శేషాద్రిరమణకవులు, వసుచవిత్రము - చంద్రికాపరిణయముల కథాపస్తనిర్మాణము, అంధపత్రిక సంవత్సరాదినంచిక, రక్తాష్టి, 1924, పుటలు 81–89.

దాయతిఁ బిల్యుఱించే బహనాంకురపాళికఁ జూతమే పయ
స్వా యచలేంద్రు దిప్యమహిమాతిశయంబు ప్రియంబు పొంగుగన్

—2-4.

‘చలనముబొందసాగే జెలి స్వాంతిపురాక మరాళచృత్తికిన్
విలయకృశాను హేతి తులనీశుని శాతనిశాతపాళికిన్
ఫలనిభ వాయుకీర్ణ మధుపాదప రాగ పరాగపాళికిన్
లలిత రసాలసంగత కలస్వనపేన నచీనగితికిన్’

—4-21.

‘నించిరి వేలుపుల్ ప్రియమునిర్కుగు గ్రావ్యిరిసోన, చక్క దీ
వించిరి తాపసాధిపు లమేలమ్మురంగరవాళి ముంచ, సం
ధించిరి నాట్యచృత్తి మురనీరజనేత్రలు, చిత్తపీథిమో
దించిరి సర్వదేశజగతీరమణుల్ నిరసూయ మెచ్చుగన్’

—5-128.

మాధవరాయల కుమారులు సంసీంగరాపు ‘త్తత్తఫేలసు’మను గీర్యాజ
కృతికర్త. అయినుమారుఁడు ‘శాద్రుస్తృతి’ యను గ్రంథమును సంస్కృత
తమున రచించినవాడు.

క్రీ.శ. 17 వ శతాబ్దికి చెందిన ఒంతలచల్లి గోపాలమంత్రి ఆర్య
శతకమును సంస్కృతముస సంతరించి జటప్రోలుసంస్కానమున సమ్మానము
ఉంచెనఁట. నిజమురాష్ట్రములోని గంగాపురము గోపాలమంత్రి నివాస
గ్రామము. మధురహాతీవిలాస ప్రబంధకర్త వీరరాఘవకవి కీతఁడు పెదతంట్రి.

లక్ష్మీరాయపొత్తుడయిన చేంకటలక్ష్మీరాపుగారికాలము (క్రీ.శ. 1850—
1883) న ఈ సంస్కానమున విద్వత్త్తపులనేకులు విలసిల్లి సాహితీసమా
రాఫనము గావించిరి. కవితారిట్టరసింహ మంచాలకట్ట గోవించాబార్యులు, కవి
కంఠిరవ కృష్ణమాబార్యులు, లైయకరణ గజకంఠిరవ యుణయవల్లి కృష్ణమా
బార్యులు. హౌసదుర్గము కృష్ణమాబార్యులు, పెల్లాల సదానివశాత్రి. అవధానము
శేషశాత్రి, అక్షింతల సింగరశాత్రి, అక్షింతల నుబ్బశాత్రి, పల్లా చంద్రశేఖర
శాత్రి మొదలగు పండితకవు లనేకులు కొల్లాపురప్రభుపోషణమునందలివారు.

సంస్కాన విద్వత్త్తపులను గుత్తించిన దిక్కుదర్శకనిరూపణ మీ క్రింద
నానర్పఁటదినది :

అక్షింతల. నుబ్బశాత్రి (1807—1871)

కాశీపండితుల సన్నిధిని చదివి సర్వశాత్రములయందు ప్రామాణికమయిన
ప్రాచీవ్యామును సంపాదించి, బ్రిహమాత్రభాష్యమునకు ‘భాష్యార్థ రత్నమాల’
యను వివరణమును రచించి జటప్రోలుసంస్కానమునందు సమ్మానము
నందినవాడు.

అణీంతల సింగరశాస్త్రి

సుధా శాస్త్రిగారి రెండవమార్గుడు. పితృపాచల సన్నిధిని తర్వాత వేదాంతశాస్త్రముల పారముచూచిన విద్యాంసులు. వెంకటగిరి, గద్వాల, వన పర్తి, ఆత్మకూరు సంస్కారములయందును సత్కారములందిన గౌరవము ఏరిది. అన్నపూర్ణాషాషికము, ద్వాదశమంజరి, భాస్కరాఖండము, శ్రీకైలమలీకార్ధన రత్నవంచకము మన్నగునవి ఏరి కృతులు.

కవికంతిరవ కృష్ణమాచార్యులు (క్రీ.శ. 1835 ప్రాంతము)

జటప్రోటసంస్కారమున విద్యాంసులు. సంస్కృతమున నిరోష్య రామాయణ కావ్యకర్త.

కృష్ణమాచార్యులు (క్రీ.శ. 1875 ప్రాంతము)

నృసింహావిలాస మను వాంప్రపంధమును రచించి జటప్రోటపాలకు డయిన సురభి చేంకటజగన్నాథప్రభువున కంకితమొనగి అగ్రహాది సత్కారము లంచినవారు.

కవితార్మికసింహ మంచాలకట్ట గోవిందాచార్యులు

తిరుపతిలో కపిస్తలము దేఖికాచార్యులు, కంతిరవశాస్త్రి మన్నగువారి సన్నిధిని తర్వాతంకారములు తరిచిచూచి వ్యక్తరణ దేచాంత మీమాంసాశాస్త్రముల మేరలు పరిశీలించి బహుకాలము తర్వాతంకారశాస్త్రాధ్యపకులుగా వనిచేసి జటప్రోటసంస్కార సమ్మానమునందిన పండితులు.

వైయాకరణగజకంతిరవ యుణయవల్లి కృష్ణమాచార్యులు

వ్యక్తరణశాస్త్రమున దృఢప్యత్పత్తిగౌరవము గలవారు. సంస్కృతమున అష్టప్రాసరామశతకము, నిరోష్యకృష్ణశతకము, జాతకచంద్రికవ్యాఖ్య, రస్మానానందము, శ్రీకృష్ణచంపువు మన్నగు గ్రంథములను సంధానించినవారు.

వెల్లాల సదాశివశాస్త్రి (1861–1926)

జగత్ప్రాసిద్ధిగాంచిన అణీంతల సుధాదీకీతుల మేనల్లురు. కాశిపండితులు మానవల్లి గంగాధరశాస్త్రులుగారి శిష్యులు. తర్వాత వ్యక్తరణాలంకారాదిశాస్త్రముల తలపొలములు తిలకించినవారు. గద్వాల, బొబ్బిలి, వెంకటగిరి మొదలగు సంస్కారములలో పండిత సత్కారములందిన మహామనీషి. రాజు సురభి లక్ష్మిరాయ బహుద్రువారి యాజ్ఞానుసారము సురభి మాధవరాయ నృపాల వినచితమగు

చంద్రికా పరిణయ ప్రబంధమునకు ఉత్తమవ్యాఖ్యానమును రచించినవారు. రావ్యాలంకారసంగ్రహ విమర్శనము. ఆంధ్ర దశరూపక విమర్శనము, పీర దస్తీయ ఖండనము, వెలుగోటివారి వంశవరిత్రము, సురభి వంశవరిత్రము, కంలీరవ చరిత్రము, రామచంద్ర చరిత్రము, నామిరెడ్డి చరిత్రము, యతినిందానిరాకణము, రామానుజ గోపాలవిజయము మొదలగునవి ఏరి రచనలు.

అవధానము శేషశాస్త్రి

వెల్లాల సదాశివశాస్త్రిగారితో కలిపి చంద్రికాపరిణయ వ్యాఖ్యను, సురభి వంశవరిత్రమును, కావ్యాలంకారసంగ్రహ వివరణమును ప్రాసినవారు.

శ్రీధర కృష్ణశాస్త్రిగారు

మంచాలకట్ట వాస్తవ్యలు. శ్రీరామమందహసము అను కావ్యము ఏరి రచన.

హౌనదుర్గము కృష్ణమాచార్యులు

సురభి వేంకటజగన్నథరావున కాశ్రితులు. రాజాగారి ప్రేరణమున లక్ష్మీవిలాసవంపువు, మదనగోపాల మహాత్మ్యము అను రావ్యములను గీర్వాళమున రచించిరి.

రాజా వేంకటలక్ష్మీరాయబహుద్దరు

‘నైజాం సర్కారున
రాజీయ జటప్రోలు నాగ రాజస్కానం
బోజన లక్ష్మీరాయారు
తేజంబున నేలనట్టి ధీరుండయ్యెన్’

—అంధాభ్యువయము, 5 – 66.

ఈ సంస్కానాధిపతులలో శ్రీ రాజా సురభి వేంకటలక్ష్మీరాయబహుద్దరు వారు విశేషించి పేర్కూనదగినవారు. ఏరు కవిసార్వబోమ శ్రీపాద కృష్ణమూర్తిశాస్త్రిగారిచేత చంద్రికాపరిణయ ప్రబంధమున కనుకృతిగా చంద్రికా పరిణయ నాటకమును, సురభిరాజవంశావతార మను గ్రంథమును రచియింపఁ జేసి తమ విద్యగొరవమును, హర్షార్ధరాజన్యలమీది భక్తియును బ్రికటించిరి. మల్లాది సూర్యనారాయణశాస్త్రిగారి ఆంధ్ర దశరూపక మను గ్రంథముమీద జటప్రోలునంస్కానస్కానపండితులు వెల్లాల సదాశివశాస్త్రిగారు ప్రకటించిన విమర్శకగ్రంథము వేంకటలక్ష్మీరాయబహుద్దరువారి సత్యనిర్జవయబ్దికి, సాహితీప్రియత్వమునకు చక్కని నిదర్శనము. ఏరు తమ సంస్కానములోని వండితులను

కొండఱను ఎన్నికచేసి దేశదేశములకు వంపి సకలశాత్రుములు, సంగీతము, శిల్పము, వైద్యము మున్నగువానిలో నైపుణ్యమును సంపాదించునట్లు తోడ్పడిరి. కృతికర్తలును, కృతిభర్తలును అయిన వెంకటగిరిప్రభువులు సర్వజ్ఞ కుమారయాచేంద్రంహాద్దరువారి యౌరసపుత్రులగుటవలన వేంకటలక్ష్మిరాయ బహ్మాద్దరుగారు విద్యాగోష్టియందు విశేషాస్తకియు, అంద్రబాష యందత్యం తాను రక్తియు నిసర్గముగా గలవారు. రాజాగారు శాకుంతలాది సంస్కృతనాటకముల ప్రదర్శనములను పైత్రేత మేర్పాటుచేయించెడివారు. అభినవదుష్యంత శ్రీ కండాడై శ్రీనివాసనవంటి మహానటులను రాజాగారు సత్కరించిరి.

వీరి యనంతరము వీరి ధర్మపత్ని రాణి వేంకటరత్నమంబగారు సంస్కానప్రాభవమున కుచితమగురీతిని ప్రాచీన మర్యాదలను పాటించి కవి వండితపోషణము గావించిరి. గద్వాల, వనవర్తి, ఆత్మకూరులలోవలె నియతముగ ప్రతివర్షమును విద్యత్పమావేశములు నిర్వహింపఁబడకపోయినను జటప్రోలువారి ఆస్తానమంటపమున నిత్యమును వండితగోఘ్నులను, సాహితీ చర్చలును, తఱుచుగా కవివండితసమ్మానాదికములను నిర్వహింపఁబదుచు వచ్చినవి. ప్రాచీనార్వచీనములగు గీర్వాణాంధ్రకృతులెన్నియో జటప్రోల సంస్కానాధీశుల సమాదరణమున ప్రచురితములయినవి.

వేంకటలక్ష్మిరాయబహ్మాద్దరుగారికి సంతతి లేనందున బొభీలిరాజ శ్రీ రావు వేంకట శ్వేతాచలపతి రామకృష్ణ రంగారావుబహ్మాద్దరుగారి రెండవ కుమారులను దత్తుగా స్వీకరించిరి.

‘అందు రెండవపుత్రకు నాత్మకినకు
తమ్ముడగు జటప్రోలు సంస్కానపతికి
సురభి వేంకటలక్ష్మిరాణ ధరణివిభున
కిడియై దత్తుగా శ్రీరామకృష్ణవిభుఁడు’

—తిరుపతివేంకటకవుల బొభీలి పట్టాబిషేకము, 1-91.

ఈయనయే శ్రీ రాజు సురభి వేంకటజగన్నాథరావుబహ్మాద్దరు అనుపేర జటప్రోలునేలినవారు. రాజాగారును, వారి యద్దాంగి రాణి ఇందిరాదేవిగారును సంగీత సాహిత్యములయందు విశేషాస్తకి కలవారు. శ్రీ భాగవతుల నరసింహ శర్మగా రాంధ్రికరించిన తులసీరామాయణమును శ్రద్ధాసత్కులతో, బరిశీలించి జగన్నాథరావుబహ్మాద్దరుగారు నీతిజ్ఞానవైరాగ్య సందర్భములందలి కొన్ని పద్యములను ఏర్పికూర్చి తమ యాశ్రితుడగు వాజపేయయాజుల రామసుభ్రా రాయకవి సంపాదకత్యమున ‘తులసీరామాయణ నీతిరత్నములు’ అనుపేర ప్రకటింపఁజేసిరి. వీరికాలమున శ్రీధర కృష్ణశాస్త్రి, సరిపెల్లి విశ్వనాథశాస్త్రి, వెల్లాల శివరామశర్మ, వనం సీతారామశాస్త్రి, పత్రి విశ్వేశ్వరశాస్త్రి, పత్రి సత్యనారాయణశాస్త్రి మొదలగువారు సంస్కానవిద్యాంసులుగా నుండిరి. వీరి

మానవుడు కూడా వారావూక కవి ప్రాపిన ‘వివాకాలీన పంచరత్నముల’ నైపుణ్యముల కుట్టి. గోదాంద, సుఖర్య మొదలగు పత్రికలద్వారమున నాగ్రజు రామాంశురమున స్థిరప్రసిద్ధము. ఎనం సేతారామశాస్త్రి, చెళ్ళపిళ్ళ వెంకట శాస్త్రి, తింపుచ కృష్ణముట్రీశాస్త్రి, గాజులపల్లి హమమచ్చాస్త్రి మొదలగు రేణుచేసములు తూ రథసటో కచ్చకెక్కినదారు.

ఉపజీవ్ర్ గ్రంథమూచి .

1. మరథి చూచవరాయలు, చంద్రికాపరిణయము, సవ్యభ్యాసము, లనంద ప్రేస్,
అంధ్రప్రదేశ్, 1934.
2. వ్యాపార సాహిత్యశాస్త్రి, అంధ్రచరిత్ర చిమర్మనము (వీరభద్రీయ లండనము).
3. రింపుచితే తేళచంటల నరసింహశాస్త్రి, తెలంగాణ సంస్కరములు — సాహిత్య
సామాజికములు తూ రథసటో కచ్చకెక్కినదారు.
4. ఆంధ్రప్రదేశ్ రామలింగస్వామి, శ్రీకృష్ణకవిజీవితము, పు. 67.
5. గోదాందచక్రవర్తుల సంచిక.
6. ఆంధ్రప్రదేశ్ రామలింగస్వామి, అంధ్రసాహిత్యచరిత్రసంగ్రహము, పుటలు
1932-1933.
7. అంధ్రప్రదేశ్ సాహిత్యము, సంపుటము 6.
8. శ్రీపాప కృష్ణముట్రిశాస్త్రి, చంద్రికాపరిణయనాటకము, 1931.
9. శ్రీపాప కృష్ణముట్రిశాస్త్రి, శ్రీకృష్ణ స్వీయచరిత్రము, 1959.
10. వాయిమేయయాడుల పుద్మరాయకవి, రాణ వేంకటకృష్ణరావుజహద్రువరా
ణింపులు, గుస్సాశ్రీ గ్రంథమాల, కాకరపట్లు, 1937.